

Obductie

Inhoudsopgave

Klik op het onderwerp om verder te lezen.

Wat is een obductie?	1
Waarom obductie?	1
Wat gebeurt er bij een obductie?	2
Het bewaren van weefsel en organen	2
Hoe is de procedure?	3
Uitzonderingen op deze procedure	3
Is een obductie bij een kind hetzelfde als bij een volwassene?	3
Kan ik voorwaarden stellen?	4
Heeft u nog vragen?	4
Belangrijke telefoonnummers	4

U heeft deze folder gekregen omdat een naaste van u is overleden. De behandelend arts heeft u gevraagd of obductie verricht mag worden. Deze vraag roept vaak andere vragen op, zoals: 'Wat is eigenlijk een obductie?' 'Wat gebeurt er dan precies?' De omstandigheden waarin verdriet of andere emoties overheersen, maken het soms moeilijk met zulke wedervragen te komen, terwijl ze toch belangrijk zijn om te kunnen bepalen of u wel of geen toestemming verleent.

Deze folder is bedoeld om antwoorden te geven op uw vragen en u te helpen bij uw besluit. Als u na het lezen nog vragen heeft, kunt u deze natuurlijk altijd stellen aan de arts. Hij of zij helpt u een beslissing te nemen waar u later geen spijt van heeft. In deze folder wordt uiteengezet waarom obductie belangrijk is en wat er bij dit onderzoek gebeurt.

Neem de tijd om de informatie goed te lezen en spreek met de arts het tijdstip af waarop u uitsluitel geeft over uw beslissing.

Wat is een obductie?

Obductie is een onderzoek op een overleden persoon. Het wordt ook wel een sectie, lijkopening of autopsie genoemd. Het onderzoek wordt verricht door een patholoog, een arts die gespecialiseerd is in deze vorm van onderzoek.

Voordat de patholoog aan de obductie begint, onderzoekt hij/zij het lichaam eerst van buiten; het uitwendig onderzoek. De obductie zelf, het inwendig onderzoek, is een onderzoek, waarbij vrijwel alle organen van de overledene onderzocht worden. Een obductie is te vergelijken met een operatie en wordt altijd op zodanige wijze uitgevoerd dat er achteraf vrijwel niets meer van te zien is. Het onderzoek wordt uiteraard op een respectvolle wijze verricht. In geval van een natuurlijke dood moet aan de nabestaanden toestemming worden gevraagd. U kunt uw toestemming toespitsen op specifieke onderdelen (zie: Hoe is de procedure?).

Waarom obductie?

Het meest gegeven antwoord op deze vraag is: "Om de doodsoorzaak vast te stellen". Een andere reden kan zijn om vast te stellen of de ziekte erfelijk of besmettelijk is. In het geval van een erfelijke

ziekte kunnen bijvoorbeeld ouders van een overleden kind de informatie laten meespelen bij het krijgen van meer kinderen. Bij een besmettelijke ziekte moet actie worden ondernomen om eventueel besmette personen op te sporen en te onderzoeken.

Het is niet altijd duidelijk waaraan iemand precies is overleden. Nabestaanden en artsen willen vaak weten hoe het ziekteproces en de daaropvolgende dood precies verlopen zijn. De obductie is een hulpmiddel om te onderzoeken wat er in de laatste levensfase met een patiënt is gebeurd en om achteraf te controleren of een medische behandeling goed is geweest. Dit is niet meer van betekenis voor de patiënt zelf, maar wel voor volgende patiënten, die kunnen profiteren van de lessen die van een obductie geleerd worden.

De ervaring heeft geleerd dat ook bij patiënten waar het allemaal duidelijk leek, zich nog zaken kunnen voordoen die niemand had verwacht. De informatie die een obductie oplevert, helpt de artsen kritisch naar de door hen ingestelde behandeling te kijken.

Obductie is ook van belang voor de wetenschap. Van veel ziekten is een groot deel van de kennis ontleend aan studies van obductiemateriaal.

Wat gebeurt er bij een obductie?

In het kort gezegd wordt bij een obductie het lichaam van een overledene geopend en worden de organen uitgenomen en geïnspecteerd. Vervolgens wordt uit elk orgaan een klein stukje weefsel genomen om microscopisch te onderzoeken. Dat is belangrijk, omdat niet alle afwijkingen met het blote oog herkenbaar zijn. Daarna worden de organen teruggeplaatst in het lichaam, behalve de organen waarvan het onderzoek niet afgerond kan worden (zie 'Het bewaren van weefsel en organen'). Het lichaam wordt gesloten om vervolgens te worden overgedragen aan de uitvaartondernemer.

Als de overledene voor een opbaring wordt aangekleed, is van de obductie niets meer te zien, behalve als bij kale mensen een schedellichting voor hersenonderzoek heeft plaatsgevonden. Als nabestaanden dit laatste bezwaarlijk vinden, kunnen zij dit bespreken met de arts. Er kan dan bijvoorbeeld een gedeeltelijke obductie plaatsvinden.

Voor hersenonderzoek wordt apart toestemming gevraagd aan de nabestaanden. Mocht u bezwaar hebben tegen hersenonderzoek, dan kunt u dit aan de arts kenbaar maken.

Het bewaren van weefsel en organen

Er zijn omstandigheden waarin, naast de kleine stukjes weefsel voor het microscopisch onderzoek, één of meer organen - of delen daarvan - langer worden bewaard, bijvoorbeeld het hart of de hersenen. Een eerste reden kan zijn dat het orgaan heel klein is, zodat het in zijn geheel voor het aanvullend microscopisch onderzoek moet worden meegenomen. Een tweede reden kan zijn dat het een ingewikkelde afwijking van het orgaan betreft die uitgebreider onderzoek, al dan niet in samenwerking met een expert, noodzakelijk maakt. Een derde reden kan zijn dat het weefsel of orgaan eerst bewerkt moet worden om tot onderzoek over te kunnen gaan. Deze redenen maken het langer bewaren van de (delen van) organen noodzakelijk om tot een juiste diagnose te kunnen komen.

Er zijn dus verschillende redenen om bepaalde (delen van) organen langer te bewaren. Deze weefsels of organen kunnen dan niet met de overledene mee begraven of gecremeerd worden, maar worden later alsnog gecremeerd door het ziekenhuis. Het is belangrijk dat u zich dit realiseert.

Als u hiertegen bezwaar heeft, kunt u dit kenbaar maken aan de arts. Als uw bezwaar ertoe leidt dat tijdens de obductie onvoldoende gegevens kunnen worden verkregen, dan zal de arts dit met u bespreken. U kunt dan in samenspraak tot een voor u aanvaardbare beslissing komen.

Hoe is de procedure?

De procedure begint met de vraag van de arts of obductie mag worden verricht, het uitreiken van deze brochure en het bij u informeren of u nog vragen heeft. U als nabestaande bent degene die besluit of u toestemming verleent voor obductie. Besluit u geen toestemming te verlenen, dan wordt geen obductie verricht.

Als u toestemming geeft, wordt de overledene naar het mortuarium overgebracht. Meestal wordt binnen één à twee werkdagen obductie verricht door een patholoog.

Het hele onderzoek, zoals hierboven beschreven, neemt tussen de één en drie uur in beslag. Daarna haalt de uitvaartondernemer de overledene op voor de voorbereidingen voor opbaring en/of begrafenis of crematie.

Over het algemeen doorkruist een obductie niet de officiële gang van zaken rond begrafenis of crematie.

Na de obductie maakt de patholoog een voorlopig verslag dat hij opstuurt naar de arts die de obductie heeft aangevraagd met een kopie naar de huisarts. Na afloop van alle onderzoeken wordt een definitief verslag verstuurd naar de aanvragend arts. Als u daar prijs op stelt, maakt deze arts een afspraak met u om de bevindingen van de patholoog met u te bespreken. De afspraak hiervoor is minstens drie maanden na de obductie. Zijn de hersenen onderzocht, dan is de termijn afhankelijk van de aard van de afwijking (minimaal 6 maanden). Als u dan nog vragen heeft, kunt u deze met de arts bespreken. Als het nodig mocht zijn, kan de arts weer contact opnemen met de patholoog voor nader overleg.

Uitzonderingen op deze procedure

Als iemand in een wilsbeschikking heeft laten opnemen dat hij/zij geen obductie wenst, als iemand een niet-natuurlijke dood is gestorven of als het in het belang van de volksgezondheid is een obductie uit te voeren, gelden andere procedures.

Als de overledene geen obductie wenste, kunt u als nabestaande niet meer toestemmen in een obductie.

Iemand die overlijdt na een ongeval, misdrijf of vermoeden daartoe, is een niet-natuurlijke dood gestorven en moet gezien worden door een gemeentelijke lijkschouwer. Deze adviseert de officier van justitie en hij/zij beslist of gerechtelijke obductie verricht moet worden of dat het lichaam kan worden vrijgegeven.

Een gerechtelijke obductie vindt plaats in geval van een misdrijf of het vermoeden daartoe en wordt verricht door een gerechtelijk patholoog. Voor een gerechtelijke obductie is toestemming van de familie niet vereist.

Als het lichaam wordt vrijgegeven en nabestaanden of de arts willen precies weten wat er gebeurd is, kan een obductie plaatsvinden door de patholoog van het ziekenhuis. Hiervoor is altijd toestemming van de nabestaanden vereist. Een voorbeeld van obductie in het belang van de volksgezondheid is te onderzoeken of een zeer besmettelijke ziekte heeft toegeslagen en hoe een epidemie kan worden voorkomen.

Is een obductie bij een kind hetzelfde als bij een volwassene?

In principe is de procedure bij kinderen hetzelfde als bij volwassenen. Soms wordt weefsel uitgenomen voor genetisch onderzoek. Dit is vooral belangrijk indien een kind tijdens de zwangerschap of rond de geboorte is overleden en er een uitspraak gedaan moet worden of een afwijking erfelijk is, waardoor er een kans op herhaling is bij een volgende zwangerschap.

Als het hele kleine kinderen betreft, zijn de organen uiteraard ook heel klein en zal het hele orgaan in

plaats van een stukje weefsel microscopisch onderzocht moeten worden en zal iets eerder worden overgegaan tot het bewaren van de organen om ze op een later tijdstip beter te kunnen bekijken. Aangeboren afwijkingen bij kinderen zijn vaak complexer dan afwijkingen bij volwassenen en ze vereisen uitgebreider onderzoek.

Als u bezwaar heeft tegen het langer bewaren en niet mee begraven of cremen van organen, kunt u dat kenbaar maken aan de arts en wordt met uw wensen rekening gehouden.

Uitgebreidere informatie over het verrichten van obducties bij kinderen kunt u lezen in de voorlichtingsbrochure: 'Onderzoek na overlijden bij kinderen (Obductie)' van het Erfocentrum, te vinden op de website: www.erfocentrum.nl

Kan ik voorwaarden stellen?

Het kan gebeuren dat u wel toestemming wilt geven voor obductie, maar dat u bijvoorbeeld liever niet wilt dat organen bewaard worden of dat de hersenen uit de schedel gehaald worden voor nader onderzoek. Voor dit laatste wordt apart toestemming gevraagd.

Uw eventuele bezwaren kunt u kenbaar maken aan de arts die aan u toestemming voor obductie heeft gevraagd.

Als uw bezwaar ertoe leidt dat de obductie onvoldoende gegevens zal opleveren, dan zal de arts dit met u bespreken. U kunt dan op basis van deze informatie nieuwe afwegingen maken voordat u een besluit neemt.

De aanvragend arts zal bezwaren nooit naast zich neer (kunnen) leggen. Uiteindelijk bepalen de nabestaanden wat er gebeurt.

Heeft u nog vragen?

Als u na het lezen van deze folder nog vragen heeft, kunt u deze bespreken met de arts.

Belangrijke telefoonnummers

ETZ (Elisabeth-TweeSteden Ziekenhuis):

(013) 221 00 00

Klinische Pathologie, 41_1435 12-18

Copyright® ETZ
Afdeling Communicatie
Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.